

Verdrag, op 30 augustus 1962 te 's-Gravenhage tussen het Koninkrijk der Nederlanden en de Bondsrepubliek Duitsland gesloten, ter verdere vereenvoudiging van het rechtsverkeer, zoals geregeld bij het op 1 maart 1954 te 's-Gravenhage gesloten Verdrag betreffende de burgerlijke rechtsvordering

BRIEF VAN DE MINISTER VAN BUITENLANDSE
ZAKEN

Nr. 1

's-Gravenhage, 31 juli 1963.

Ter griffie van Tweede Kamer der Staten-Generaal ontvangen: 12 augustus 1963.

De wens, dat deze overeenkomst aan de uitdrukkelijke goedkeuring van de Staten-Generaal zal worden onderworpen, kan door of namens de Kamer of door ten minste dertig leden der Kamer of door de Gevolmachtigde Minister van Suriname, onderscheidenlijk van de Nederlandse Antillen, te kennen worden gegeven uiterlijk op 11 september 1963.

Ter voldoening aan het bepaalde in artikel 60, lid 2, en onder verwijzing naar artikel 61, lid 3, van de Grondwet alsook naar artikel 24, eerste lid, van het Statuut voor het Koninkrijk der Nederlanden, de Raad van State van het Koninkrijk gehoord, heb ik de eer U Hoogedelgestreng hiernevens over te leggen de tekst van het op 30 augustus 1962 te 's-Gravenhage tussen het Koninkrijk der Nederlanden en de Bondsrepubliek Duitsland gesloten Verdrag ter verdere vereenvoudiging van het rechtsverkeer, zoals geregeld bij het op 1 maart 1954 te 's-Gravenhage gesloten Verdrag betreffende de burgerlijke rechtsvordering (*Trb.* 1962, 108)¹).

Een toelichtende nota bij dit verdrag gelieve U hiernevens aan te treffen.

Wat het Koninkrijk der Nederlanden betreft, zal het verdrag voorshands alleen voor Nederland gelden. Op een later tijdstip zal het verdrag echter door wisseling van nota's toepasselijk worden verklaard op Suriname en de Nederlandse Antillen.

Aan de Gouverneurs van Suriname en van de Nederlandse Antillen is verzocht, bovengenoemde stukken op 12 augustus 1963 over te leggen aan de Staten van Suriname, onderscheidenlijk van de Nederlandse Antillen.

De Gevolmachtigde Ministers van Suriname en van de Nederlandse Antillen zijn van de overlegging in kennis gesteld.

De Minister van Buitenlandse Zaken,

J. LUNS.

Toelichtende nota

In 1905 werd te 's-Gravenhage een multilateraal Verdrag betreffende de burgerlijke rechtsvordering gesloten, waartoe ook Nederland en Duitsland toetraden (zie laatstelijk *Trb.* 1959, 177). In aansluiting aan dit verdrag troffen deze beide landen in 1909 een nadere regeling op het genoemde terrein, welke werd neergelegd in een „Verklaring ter verdere vereenvoudiging der rechtsbetrekkingen”. Deze regeling, welke dus slechts tussen Nederland en Duitsland gold, werd bij notawisseling van 26 november/11 december 1959 ongewijzigd gehandhaafd ten aanzien van het multilaterale Rechtsvorderingsverdrag van 1954, dat het verdrag van 1905 verving.

Het thans overgelegde, op 30 augustus 1962 ondertekende verdrag (*Trb.* 1962, 108) wil, ter vervanging van de „Verklaring” van 1909, opnieuw een nadere tweezijdige regeling tussen het Koninkrijk der Nederlanden en (de Bondsrepubliek) Duitsland treffen, thans in aansluiting aan het Rechtsvorderingsverdrag van 1954.

Het voorgelegde verdrag wijkt voor wat de beginselen ervan betreft niet af van de „Verklaring” van 1909. De aangebrachte wijzigingen strekken in feite slechts tot een aanpassing, op onderdelen, aan de voortgeschreden ontwikkeling van het rechtsverkeer.

¹) Nedergelegd ter griffie, ter inzage van de leden.

Aan
de Heer Voorzitter van de Tweede Kamer
der Staten-Generaal

De territoriale gelding van het verdrag strekt zich, voor wat het Koninkrijk der Nederlanden betreft, niet verder uit dan tot het in Europa gelegen deel van het Koninkrijk. Echter kan door uitwisseling van nota's tussen de Regeringen van de beide staten het verdrag toepasselijk worden verklaard op elk der buiten Europa gelegen delen van het Koninkrijk.

De Regeringen van Suriname en van de Nederlandse Antillen hebben bereids doen weten toepasselijkverklaring van het verdrag op hun respectieve landen op prijs te stellen. Zodra de desbetreffende uitvoeringslandsverordeningen tot stand zullen zijn gekomen, zal daartoe formeel de wens te kennen worden gegeven.

Opgemerkt zij nog, dat artikel 2 van de Rijkswet van 24 december 1958 (*Stb.* 676) tot goedkeuring van het Rechtsvorderingsverdrag 1954 verklaart dat goedkeuring van de Staten-Generaal niet zal zijn vereist voor een aantal overeenkomsten ter verdere vereenvoudiging van het rechtsverkeer in het raam van dat verdrag. Niettemin is het nodig het met de Bondsrepubliek gesloten aanvullende verdrag ter goedkeuring over te leggen, omdat dit, op een enkel ondergeschikt punt, treedt buiten de door het zoëven genoemde artikel gestelde grenzen.

De Minister van Justitie,

Y. SCHOLTEN.

De Minister van Buitenlandse Zaken,

J. LUNS.